

17.15x18.15	1	עמוד 15	הארץ - כותרת	12/09/2016	55079423-5
המרכז האקדמי למשפט ועסקי - 26330					

מוטסים עלי

איפה המוסר היהודי?

שישראל וארצות הברית חייבות להגן על האינטרסים שלהן. אך האם זה מצדיק התעלמות מגורר" לם של מיליוני אזרחים חפים מפ" שע המופגזים מדי יום ביומו על ידי המשטר הסודאני בחבל דאר" פור, הרי הנובה והנילוס הכחול? האם חיייהם של משפחותינו לא חשובים לכם כלל? האם המוסר היהודי מתיר הידוק יחסים עם מדינה שידוע שהיא טובחת באזרחיה על בסיס יום-יומי?

מה קורה לעולם שבו אנו חיים היום? כמה חטאנו אנו, כדארפ"רים? כמה זמן ייקח למדינות העו" לם כדי לפעול באמת — ולא רק בהצהרות ריקות — למען זכותו של העם בדארפור לחיות בשלום וכביטחון?

אני מצטער אמא דארפור, אני חנו לא מצליחים להגן עליך. אני מצטער עמייתי הדארפ"רים, לא נראה שלמישהו אכפת ממצוקותינו ומהחיים שלנו. מת" ברר שבני האדם אינם שווים — יש מי חיייהם שווים הרבה פחות. כל המעו" לומר "לעולם לא עוד" צריך לחוש היום בושה. זוהי הצהרה ריקה הכוללת שקר והונאה עצמית, כי לנגד עינינו מתבצע שוב ושוב רצח עם, והפ" עם קורבנות העבר עומדים מנגד, שותקים ולפעמים אף מסייעים.

הכותב הוא ממנהיגי מבקשי המקלט בישראל, וסטונט למשפטים במרכז האקדמי למשפט ועסקים ברמת גן

הוא חייב לנקוט פעולה החלטית. כמה חודשים לפני כן, ב-27 ב" נואר 2006 — בטקס יום הזיכרון הבינלאומי הראשון לשואה, שה" תקיים במשרדי האו"ם בז'נבה — קרא יצחק לבנון, שכיחן אז כש" ליח ישראל למוסדות האו"ם שם, לזכור גם את קורבנות רצח העם המתמשך בדארפור.

הצהרות פומביות אלה יצ" רו את הרושם, שמנהיגי ישראל מחויבים לערכי הצדק והשוויון של האבות המייסדים של המדי" נה. מקריאת הדיווח האחרון של "הארץ" קשה לומר את אותו הדבר. על פי רביד, גורמים רשמיים בישראל טוענים, שסודאן ניתקה

זוהי פגיעה נוספת בבני עמי, וזאת גם בגידה בהיסטוריה היהודית. לצד ארצות הברית, ישראל היתה מהמדינות הראשונות בעו" לם שהכירו ברצח בדארפור. התחייבותו של נשיא ארצות ה" רית בזמנו, ג'ורג' בוש, בשם העם האמריקאי, לנקוט כל מאמץ כדי לעצור את הרצח ההמוני של אז" רחים חפים מפשע בדארפור, ני" תנה בעת שביקר במוזיאון השואה בווינגטון. בקמפיין "לעצור את רצח העם בדארפור" לקחו חלק בתי כנסת של קהילות יהודיות בארה"ב, תנועות נוער יהודיות אמריקאיות, וכן אנשי רוח יהודים ופעילים יהודים רבים.

שקראתי את הידיעה של הכתב המדיני של "הארץ", ברק רביד, ול" פיה ישראל פועלת לשי" פור מערכת היחסים של ארצות הברית ומדינות אירופיות כדוגמת איטליה וצרפת עם המשטר הרצח" ני והאכזרי של עומאר אל-באשיר בסודאן (7.9), שבה אלי התחושה הישנה שהאדמה רועדת מתחת לרגלי ואין לי מקלט אמיתי בעו" לם הזה.

סודאן נשלטת מאז 1989 על ידי אל-באשיר, אחד הדיק"טטורים הידועים לשמצה בעולם, שהואשם בבית הדין הבינלאומי בהאג ב-2009 באחריות לפשעים נגד האנושות ופשעי מלחמה — רצח, השמדה, אונס, עינוי ועקי" רה בכוח של אזרחים בחבל דא" רפור — והוצא נגדו צו מעצר בי" נלאומי. מאמצי של אל-באשיר להשמיד את עמי ומשפחתי בדא" רפור הם הסיבה שנהפכתי לפליט נרדף וחיפשתי מקלט בישראל.

אני מבין שפוליטיקה היא תמיד מורכבת והיא משחק של אינטרסים. אני מבין שלא פעם מדינות רבות קושרות יחסים עם מדינות שנויות במחלוקת בשל רצונן להגן על אזרחיהן ועל האיני"טורסים שלהן. עם זאת, ניסיונה של מדינת ישראל "להלכין" פשעים נגד האנושות של שליט המבוקש בבית הדין בהאג, חורג מכל נימוק המקפל בתוכו "אינטרס לאומי".

האם המוסר היהודי מתיר שיפור יחסים עם מדינה כסודאן, שידוע שהיא טובחת באזרחיה על בסיס יום-יומי?

את קשריה עם איראן והיא מת" קרבת לציר המדינות הסוניות. זה אולי נכון, אבל אין זה משנה את העובדה, שסודאן עדיין נמצאת ברשימה האמריקאית של מדינות המסייעות ונותנות חסות לארגו" ני טרוה גם התקרבותה של סודאן לסעודיה, בעלת בריתה של אר" צות הברית, לא יכולה להסתיר את האמת: סודאן ממשיכה לבצע פש" עי מלחמה ופשעים נגד האנושות. איש אינו חולק על כך

זאת ועוד, בספטמבר 2006 פי" רסם "יד ושם" הצהרה הקוראת לפעול לסיכול רצח העם בדא" רפור: העובדה שהשואה התרח" שה, ושלאחריה היו עוד מקרים של רצח עם, נכתב באותה הצה" רה, מלמדת אותנו שהעולם חייב להתייחס ברצינות לסימנים מוק" דמים ולאיומים ברצח עם. כשהער" לם רואה את רצח העם המתקיים בדארפור, ושומע איומים במע" שים כאלה גם במקומות אחרים,